

NORGES HØYESTERETT

Den 19. juli 2012 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Bårdsen, Falkanger og Normann i

HR-2012-01485-U, (sak nr. 2012/1246), sivil sak, anke over kjennelse:

A ASA

(advokat Wilhelm Blikstad)

mot

B

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over kjennelse hvor utleggsbegjæring ble nektet fremmet. Tvangsgrunnlaget er "skriftstykket" i henhold til tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav f.
- (2) A ASA (heretter "A") sendte begjæring om utlegg til namsmannen i X 7. juli 2011. Namsmannen hevet saken 10. november 2011, da det ikke hadde vært mulig å oppnå kontakt med saksøkte.
- (3) A påklaget namsmannens avgjørelse. Gjøvik tingrett avsa 23. januar 2012 kjennelse med slik slutning:
 - "1. Utleagsbegjæringen av 11.07.11 i namsmannen i Xs sak nr ----- fremmes ikke.
 2. Saksomkostninger fastsettes ikke."
- (4) A anket kjennelsen til Eidsivating lagmannsrett, som 2. mai 2012 avsa kjennelse med slik slutning:

"Anken forkastes."
- (5) A ASA har anket kjennelsen og gjør gjeldende at det er feil lovtolkning når lagmannsretten har lagt til grunn at dersom et "skriftstykket" etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav f ikke lar seg meddele saksøkte under tvangsfullbyrdelsen, så er vilkårene for å fremme utleggsbegjæring ikke tilstede.
- (6) Lagmannsretten har ikke vurdert betydningen av tvangsfullbyrdelsesloven § 5-14 første ledd, som bestemmer at tvangsfullbyrdelse kan gjennomføres selv om en meddelelse ikke kan skje fordi man mangler kjennskap til skyldners oppholdssted.

- (7) A ASA har nedlagt slik påstand:
- "1. Utleggsbegjæringen fremmes.
 2. A ASA tilkjennes saksomkostninger for tingrett og lagmannsrett og høyesterett."
- (8) B har ikke inngitt tilsvaer.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset etter tvisteloven § 30-6. Anken retter seg mot lagmannsrettens lovtolking, som utvalget kan prøve, jf. § 30-6 bokstav c.
- (10) Tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav f angir – som et særskilt tvangsgrunnlag – "[s]kriftstykket som fordringshaveren selv har sendt skyldneren og som viser kravets grunnlag og omfang". Spørsmålet er om tvangsinnndrivelse etter dette alternativet forutsetter at skriftstykket er *meddelt* skyldneren. Lagmannsretten har, under henvisning til spesialmotivene til § 7-2 bokstav f i Ot.prp. nr. 43 (2003-2004) kapittel 8, og uttalelser i Rt. 2009 side 1560 avsnitt 13-19, lagt til grunn følgende lovforståelse:
- "Som det gjengitte viser, har formålet med bestemmelsen vært å gi en enklere behandling av krav hvor det ikke er noen egentlig tvist om beløpet. For å avklare om det foreligger noen tvist må det gis betryggende anledning til kontradiksjon. Anledning til kontradiksjon gis gjennom at "skriftstykket" sendes ham (tvangsloven § 7-2 f), at foreleggelse av begjæring sendes ham (tvangsloven § 7-6) og at han varsles om utleggsforretningen (tvangsloven § 7-10). Slik denne saken ligger an er vilkårene for å unnlate foreleggelse (tvangsloven § 7-6 tredje ledd), og å unnlate varsel om utleggsforretning (tvangsloven § 7-10 første, jf. tredje ledd), ikke oppfylt.**
- Når det må legges til grunn at debitor ikke bor på den adressen som er benyttet og derfor ikke har mottatt noe av det nevnte, er hensynet til kontradiksjon ikke oppfylt og vilkårene for å fremme en utleggsforretning er ikke til stede."**
- (11) Høyesteretts ankeutvalg er enig med lagmannsretten i at tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav f bare gir tvangsgrunnlag dersom det aktuelle skriftstykket er meddelt skyldneren på en måte som gjør det mulig for ham å ta stilling til kravet og eventuelt imøtegå dette. Som lagmannsretten, viser utvalget til lovens forarbeider, avgjørelsen i Rt. 2009 side 1560 og formålet med bestemmelsen.
- (12) Tvangsfullbyrdelsesloven § 5-14 første ledd bestemmer at selv "om namsmannen etter loven er pålagt å gi noen en meddelelse, kan tvangsfullbyrdelsen likevel gjennomføres uten meddelelse dersom vedkommende ikke har kjent oppholdssted eller kjent fullmektig med kjent oppholdssted". Bestemmelsen tar sikte på lovpålagte meddelelser fra namsmannen. Den omfatter ikke den situasjon som reguleres av § 7-2 bokstav f; at fordringshaveren kan oppnå særskilt tvangsgrunnlag ved å sende skyldneren et skriftstykket som viser kravets grunnlag og omfang.
- (13) Anken må etter dette forkastes.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

Anken forkastes.

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Kristin Normann
(sign.)

Riktig utskrift: